

«Ленінський комсомол у боротьбі за здійснення аграрної політики КПРС» — тема наукової конференції, що відкрилася 3 квітня в Москві. Її скликали Центральний Комітет ВЛКСМ і Вища комсомольська школа при ЦК ВЛКСМ.

З доповіддю «Основні напрями аграрної політики КПРС на сучасному етапі» виступив заступник завідувачого сільськогосподарським відділом ЦК КПРС М. П. Руденко. Лише кілька днів тому, сказав він, у Москві відбулася Всесоюзна науково-теоретична конференція з актуальних проблем сучасної аграрної політики партії. В доповіді члена Політбюро ЦК КПРС, секретаря ЦК КПРС Ф. Д. Кулакова та інших виступах глибоко і всебічно розкрито величезне історичне значення беззастовного Пленуму ЦК КПРС, переконливо показано благотворність сучасної аграрної політики партії як надзвичайно важливої складової частини загального політичного курсу КПРС і творчого розвитку вчення В. І. Леніна з аграрного питання в нових історичних умовах.

«ВЛКСМ — бойовий помічник партії в боротьбі за піднесення сільського господарства, його спеціалізацію і концентрацію, перетворення радянського села» — з цією доповіддю виступив секретар ЦК ВЛКСМ В. С. Ярошенко.

На пленарному засіданні 4 квітня, в заключний день роботи конференції, доповідь про історичне значення беззастовного Пленуму ЦК КПРС і роль науки в інтенсифікації сільського господарства зробив президент ВАСНІЛ П. П. Лобанов.

Промовці, які виступали на конференції, запевняли партію, що Ленінський комсомол і далі братиме активну участь у боротьбі за здійснення аграрної політики КПРС і зробить усе можливе для того, щоб успішно виконати величезні накреслення у перетворенні життя села.

(Кор. ТАРС).

ЯКИМ БУТИ СПЕЦІАЛІСТУ

Відбувся пленум Кіровоградського МК ЛКСМУ, який розглянув питання «Про підвищення відповідальності комсомольських організацій вищих і середніх спеціальних навчальних закладів у підготовці вихованні спеціалістів у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС та XVII з'їзду ВЛКСМ».

В доповіді першого секретаря міськомкому комсомолу М. Соколянского відзначалося, що завдяки постійній турботі Комуністичної партії, Радянського уряду в нашій країні з кожним роком збільшується кількість спеціалістів. Тільки в нашому місті понад 15 тисяч юнаків і дівчат отримують вищу і середню спеціальну освіту. Минулого року в народне господарство з інститутів і технікумів Кіровограда влилося понад дві тисячі фахівців. Доповідач детально зупинився на завданнях, які стоять перед комсомольськими організаціями навчальних закладів, наголосив на підвищенні ролі членів ВЛКСМ у боротьбі за комуністичне ставлення до навчання, ідейному, військово-патріотичному, інтернаціональному і моральному вихованні, у вирішенні проблем правової пропаганди, відпочинку молоді.

В обговоренні доповіді взяли участь перший секретар Ленінського РК ЛКСМУ обласного центру В. Демченко, перший секретар Кіровського райкомкому комсомолу м. Кіровограда Я. Бондар, заступник секретаря комітету комсомолу інституту сільгоспмашинобудування І. Матюха, секретар комітету комсомолу заводу «Червона зірка» С. Вишницький та інші.

В роботі пленуму взяли участь і виступили перед делегатами секретар міськомкому Компартії України К. П. Наділько та секретар обкому комсомолу В. Петраков.

Л. СМІКОДУБ, секретар-зав. відділом студентської, шкільної молоді та піонерів Кіровоградського міськомкому ЛКСМУ.

ВИХОДЬ НА „ЧЕРВОНУ СУБОТУ“

НА ВСІХ підприємствах і установах, у школах і колгоспах Новоукраїнського району з великим піднесенням пройшли загальні збори по підготовці і проведенню Всесоюзного суботника, присвяченого 105-й річниці народження В. І. Леніна. Всі зобов'язалися у цей день працювати з подвійною енергією. 19 квітня повсюди вирішили перетворити у справжнє трудове свято.

Колектив харчового комбінату у цей день зобов'язався виготовити тонну олії, змолоти 9 тонн борошна, виробити 3 тонн кондитерських виробів, 200 декалітрів безалкогольних напоїв.

Для тих, хто не стоятиме на своєму робочому місці, теж знайдеться діло. Вони посадять 150 дерев, наведуть

ЗА ПРИКЛАДОМ КОМСОРГА

зразковий порядок в приміщеннях та впорядкують навколишні території.

Секретар комсомольської організації Галина Бурова, молодий комуніст майстер цеху Л. М. Мельниченко та молода робітниця Зінаїда Мурдін зобов'язалися самі та закликали інших виконати в цей день не менш як на 160—170 процентів денні норми виробітку.

«Всі на суботник!» — під таким гаслом готуються до Всесоюзного суботника комсомольці і молодь району.

О. ПЕТРЕНКО, робітниця.

м. Новоукраїнка.

ІДЕ ОБМІН КОМСОМОЛЬСЬКИХ ДОКУМЕНТІВ

Репортаж із Знам'янського міськомкому та Новгородківського райкомкому комсомолу

ЗВІРЯТИ ЖИТТЯ ПО ІЛЛІЧУ

У КАБІНЕТ першого секретаря Знам'янського міського комітету комсомолу Катерини Ківерини першими зайшли тесляр пересувної механізованої колонії № 133 тресту «Кіровоградськбуд» Олександр Власовець і фрезерувальник Валерій Чорний.

Бережно беруть вони до рук червоні квитки із зображенням В. І. Леніна.

— В березні у мене дві радісні події, — говорить Олександр Власовець, — шойно отримав новий комсомольський квиток зразка 1975 року і написав заяву в парторганізацію пересувної колонії з проханням прийняти мене кандидатом у члени КПРС.

Серед тих, хто першим удостоївся права одержати комсомольські квитки — ланковий механізованої ланки по вирощуванню високих урожаїв цукрових буряків колгоспу «Заповіт Леніна» Григорій Хорепженко. Молоді механізатори цього колективу у завершальному році п'ятиріччя зобов'язалися виростити по 450 центнерів солодких коренів з кожного гектара. Готова до роботи техніка, 800-гектарну площу підживили органічними і мінеральними добривами.

Комсомольську організацію колгоспу «Октябрь» представляють засмагли степовики Лесніл Садовенко, Григорій Китаєв і Володимир Коробов. А всього в цьому господарстві 32 комсомольці-механізатори.

На урочисту подію — вручення нових комсомольських квитків молоді запросила комсомольців 20-х років І. М. Ткаченко, М. М. Викреста, А. С. Климова, Г. П. Проценка, капітана першого рангу у відставці І. П. Шкурка, Героя Радянського Союзу М. Н. Ляникова, Героя Соціалістичної Праці Г. С. Рихунова, секретаря міськомкому Компартії України В. І. Береста.

О. РЯБОШАПКА,

працівник газети «Серп і молот».

м. Знам'янка.

НА ФОТО ВГОРІ: ПЕРШИЙ СЕКРЕТАР НОВОРОДКІВСЬКОГО РАЙКОМУ КОМСОМОЛУ В. ТРОЯН ВРУЧАЄ КОМСОМОЛЬСЬКІ КВИТКИ РОБІТНИЦІ «МІЖКОЛГОСПУ» Д. У. Г. КОВИЛЬОВІЙ. Фото І. КОРЗУНА.

КОМСОМОЛ К І ЗНАМ'ЯНСЬКОГО ТЕХНІЧНОГО УЧІЛИЩА № 2 Л. ТОРОП ТА В. СІЧКО РАЗОМ ПРИЙМАЮТЬ ШИРЕ ПОДРОБЛЕННЯ ІЗ ПАМ'ЯТНОЮ ПОДІЄЮ ВІД КОМСОМОЛКІН 20-Х РОКІВ А. С. КЛИМОВОЇ. Фото Б. ВІТОХІНА.

ДЕВІЗ — ЗАВЖДИ ВПЕРЕД

Комсомольсько-молодіжна бригада муляря міжколгоспної будівельної організації, яку очолює Василь Ковильов, виконала за три роки і одинадцять місяців п'ятирічне завдання. Більшість юнаків і дівчат підприємства вже рапортували про завершення своїх п'ятирічок.

Ретельно члени ВЛКСМ Міжколгоспбуду готувалися до обміну комсомольських документів. В святковому, піднесеному настрої прийшли вони до райкому комсомолу. Із радісною подією їх привітав перший секретар райкому комсомолу В. Троян. А потім комсомольці прослухали у записі промову Генерального секретаря ЦК КПРС

тов. Л. І. Брежнева на XVII з'їзді ВЛКСМ.

Молодих будівельників сердечно вітають секретар райкому партії В. І. Лашкул, ветеран колгоспної праці, Герой Соціалістичної Праці К. П. Дмитровська, комсомолец 20-х років Я. М. Плоховець.

І ось настає урочиста хвилинка. Одержують квитки нового зразка — Дмитро Скороход, Микола Смаглий, Таня Ковильова, Ольга Пильо, Володимир Федін, Володимир Дорофєєв. Того дня кожен із них дав комсомольську клятву: будемо жити і трудитися по-комуністичному.

П. БІЛЯКОВ.

Новгородківський район.

Круглий стіл „МК“ в Олександрії

ДО СВІТЛА ВОГНЮ СЛАВИ

ВИБИРАЮЧИ дорогу в житті, ми завжди задивляємося на шлях, яким пройшли наші батьки. Їх діла і помисли, світло їхньої бойової і трудової слави одкриває нам широку магістраль, яка теж сягає висоти подвигу. І тепер, коли весь радянський народ готується до великого свята — 30-річчя Перемоги, наш крок до того світла ще ширший. А першими наставниками в цьому поході стають ветерани, люди, чия молодість гартувалась в огні бити з ворогом.

На черговому засіданні за круглим столом «Молодого комунара», яке

редакція провела в Олександрії, колишні фронтовики дали напутне слово молодим і з радістю прийняли рапорт комсомольців про те, як юнаки та дівчата несуть естафету подвигу, прийняту від батьків. В розмові за круглим столом «МК» взяли участь: Герой Радянського Союзу А. Ф. Худякова і І. Ф. Нестеров, військовий комісар міста В. І. Агейкін, голова ради наставників електромеханічного заводу І. Д. Дудко, другий секретар МК ЛКСМУ Алла Груша, працівник міськомкому ДТСАФ Анатолій Бойко, секретар комітету комсомолу заводу підйомно-транспортного обладнан-

ня Володимир Єрещенко, фрезерувальниця рудоремонтного заводу Тамара Бечина, кріпильник шахти «Верболозівська» Анатолій Єрмаков, секретар комітету комсомолу індустріального технікуму Павло Степанов, секретар комсомольської організації СШ № 12 Ольга Бабиченко.

Разом з виїзною бригадою редакції нашої газети в організації засідання за круглим столом взяв участь керівник корпункту «Молодого комунара» в м. Олександрії Євген Халаберда.

(Див. 2-у стор.).

НАВЧАННЯ ПАРТІЙНИХ ПРАЦІВНИКІВ

У місті Світловодську відбувся дводенний семінар перших секретарів міських і райкомів партії нашої області з участю завідуючих відділами обкому.

З доповіддю «Про дальше удосконалення організаційної і політичної роботи міських і райкомів партії по посиленню керівництва, підвищенню боєвості і організуючої ролі парторганізацій» виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобиляк. Заступник завідуючого відділом організаційно-партійної роботи ЦК Компартії України П. К. Клименко зробив доповідь про ленінські принципи роботи з кадрами і їх дальший розвиток у рішеннях XXIV з'їзду КПРС.

Перед учасниками семінару виступили секретарі обкому Компартії України Л. Ф.

Кібець, Ф. П. Дзядух, В. К. Дримченко, А. І. Погребняк, начальники УКДБ при Раді Міністрів УРСР по Кіровоградській області Г. Ф. Шевченко. У їх доповідях були висвітлені актуальні питання розвитку науково-технічного прогресу, спеціалізації і концентрації сільськогосподарського виробництва, дальшого поліпшення добробуту радянських людей у відповідності з рішеннями XXIV з'їзду КПРС, а також удосконалення форм і методів організаційної та виховної роботи партійних організацій в світі влітку грудневого (1974 р.) Пленуму ЦК КПРС, Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу.

На семінарських заняттях відбувся обмін досвідом партійної роботи. Перші секретарі

міських та райкомів партії А. Ф. Єніфанова, І. М. Урицький, В. Д. Іванов, С. Х. Тараненко, П. Л. Гідулянов, С. С. Ліновиченко, В. Д. Бабій розповіли про форми і методи організаційного і політичного забезпечення виконання народногосподарських планів і соціалістичних зобов'язань завершального року і п'ятирічки в цілому.

Відбувся діловий обмін думками про форми і методи ідеологічної роботи міських і райкомів партії підвищення ефективності політичної і економічної освіти комуністів, усіх трудящих, удосконалення агітаційно-масової роботи в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС. Йшлося також про активізацію участі керівних кадрів у ідейно-політичному вихованні трудових колективів, про удосконалення керівництва засобами масової інформації і пропаганди.

В роботі семінару взяли участь члени бюро обкому партії, інспектор ЦК Компартії України П. О. Федулів.

Зростає роль НАСТАВНИЦТВА

З МІСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Понад десятиліття тому в робітничому класі зародився патріотичний рух — наставництво. І зараз цей рух став дійсно масовим, що охоплює ветеранів праці і молодь в усіх сферах виробничої діяльності. Суспільною атестацією наставництва, визнанням його ролі на сучасному етапі розвитку економіки країни стала висока оцінка цього руху, дана в промові Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на XVII з'їзді ВЛКСМ.

Ініціаторами розвитку наставництва виступили колективи заводів «Червона зірка», тракторних гідроагрегатів, радіовиробів, ремзаводу «Укрспільгосптехніка», швейної фабрики. На підприємствах міста зараз працює півтори тисячі наставників молоді.

В суботу в міському Компартії України закінчила свою роботу дводенна науково-практична конференція «Розвиток наставництва — важлива умова

трудова і громадсько-політичної активності молодих робітників». Коротким вступним словом відкрив її другий секретар Кіровоградського міському Компартії України В. О. Сокурєнко. З доповіддю «Зростання ролі наставництва в системі комуністичного виховання молодих робітників» виступив секретар Кіровоградського міському Компартії України К. П. Неділько. Він, зокрема, зупинився на питаннях про форми, методи і зміст наставництва як багатогранного виховного процесу, кінцева мета якого — найшвидше становлення кваліфікованого і грамотного, висококультурного молодого робітника, повноправного члена колективу.

Першого дня учасники конференції взяли участь в роботі секцій, які діяли на заводі «Червона зірка», тракторних гідроагрегатів та на заводі радіовиробів. В суботу відбулось пленарне засідання. Учасники конференції заслухали виступи на теми: «Ленінські принципи комуністичного виховання в роботі наставників», «Бригадне наставництво як форма виховання молодих робітників», «Виховання в молодіжних колективах високої дисципліни праці», «Керівництво партійною організацією заводу рухом наставництва», «Діяльність комсомольських організацій підприємств у розвитку наставництва та інші, з якими виступили партійні і комсомольські працівники, наставники, науковці.

На конференції було узагальнено передовий досвід розвитку наставництва для підвищення трудової і громадсько-політичної активності молодих трудівників промислових підприємств обласного центру.

ДО СВІТЛА ВОГНЮ СЛАВИ

«Ми вірили в перемогу»

КОМСОМЛЬСЬКА юність Антоніни Федорівни починалась в селищі Новий Свет Брянської області. Заступник командира ескадрильї 46-го гвардійського авіаполку пілота бомбардувальників, вона здійснила більше 900 бойових вильотів. 23 подруги гвардії старшого лейтенанта А. Ф. Худякової відзначені найвищими нагородами — золотими зірками Героїв Радянського Союзу. І, виступаючи перед молоддю, вона в першу чергу називає їх імена.

— Я вчилася мужності в Ніні Разпокової, комуністки, відважної льотчиці, — з хвилюванням каже Антоніна Федорівна. — Пам'ятаю її слова перед боем: «Все в мене було: і захоплююча робота, і можливість вчитися. Я вірила у свою мрію. Але й тепер, коли фашист палить нашу землю, ми всеодно бачимо світло Перемоги. Я доживу до того дня...». Скинувши бомби на гітлерівські укріплення за Моздоком, Ніна потрапила під запальний вогонь. Літак пошкоджено. Обличчя льотчиці обпалено. І штурмана поранено. Та Ніна все ж посадила літак на свій аеродром. Просила не відправляти її в госпіталь і знову говорила: «Ми будемо жити... А їм — кінець... Я бачила, як помстилися гітлерівцям наші дітвчата... Їх мужність незборима, бо ми боремось за свою рідну землю...».

Худякова вела бій в небі Кубані, Криму.

— І завжди першою підмогою там була наша дружба, взаємовиручка. Коли Євдокія Носаль мала скинути бомби на ворожий аеродром, я бідалася, щоб промінь прожектора не намацав її літак. І свої бомби я посилала на зблиски літаків униз. Та дружба зберегла і донині. Щороку 2-го

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

травня ми домовились зустрічатися в Москві біля Великого театру. Приїжджаємо до столиці, щоб згадати бойові дії. Завжди йдемо до Ілліча. І до Вічного вогню Невідомому солдату. Пам'ять наша ясна і велична. Як спирає до життя... От і вам кажу: плекайте свою любов до Вітчизни. І не забувайте, якою ціною завойоване наше щастя!

Як і Антоніна Федорівна захоплений красою нашого степового краю Герой Радянського Союзу Іван Фіровський Нестеров. Вона — з Росії. Він — з Білорусії. Земля, яку вони борошили від ворога, їм теж стала рідною.

— І почуття великої рідні нас возвеличує, — підкреслює Іван Фіровський. — Так, як і тоді, в бою. На дунайських плацдармах вів у бій своїх бійців гвардії лейтенант І. Ф. Нестеров. Там, на уторській землі, його рота відбила чотири атаки фашистів і в рукопашному бою знищила більше сотні гітлерівців.

— Жменька радянських воїнів стала грізною силою для гітлерівців, Росіяни і білоруси, українці і грузини. Але це була одна сім'я, дружна, з однією вірою і правдою, з однією великою місією — визволити рідну землю і знищити загарбників. А фашист не вірив у таку міць, у таку єдність...

В. І. Агейкін: Ніні сини й онуки ветеранів в усьому хочуть бути схожими на колишніх фронтівників. Хлопці йдуть до армії, маючи військово-технічну підготовку. Більшість комсомольців-призовників — спортсмени і розрядники, значківці ГПО. Потяг молоді до оволодіння військово-технічними знаннями помітний в тих комсомольських організаціях, де добре налагоджена робота з військово-патріотичного виховання юнаків та дівчат. От хоч би школа № 15. Тут відмінна навчально-технічна база, активісти ДТСААФ вміло пропагують професію офіцера Радянської Армії. І ось відрада-

ний факт: під час уроків мужності 23 старшокласники цієї школи виявили бажання вчитися у військових училищах.

Правильно зорієнтувались комсомольські та дтсаафівські активісти електромеханічного, ремонтного заводів, ставлячи на перший план виховання юнаків і дівчат на прикладах подвигів старшого покоління.

І. Д. Дудко: І ми вибрали такий напрямок. Всі 110 наставників підприємства намагаються допомогти своїм молодим друзям усвідомити, що патріотизм — це не лише ратний подвиг на полі бою, а й натхненна праця заради зміцнення могутності нашої Вітчизни. Наші ветерани тепер на передньому краї соціалістичного змагання. Своєю ударною працею, своїм власним прикладом теж кличуть юнь рівнятися на них. Хочемо, щоб кожен юнак і дівчина підвищували свою професійну майстерність, вчилися бережливості, були справжніми господарями.

«Наш крок — за ветеранами...»

Слово Тамари Бечиної — ніби відповідь наставникам:

— Довір'я старших нас окрилює. Разом з ними ми тепер на вахті Перемоги. Кожен комсомолец змінив щодня відпрацьовує і за тих, хто вже не може стати за верстат. Я і мої друзі записали у свій колектив Олександра Шакала, комсомольця-підпільника, який загинув від рук фашистського кат. Репорти про свої трудові здобутки ми складаємо перед матір'ю героя — Марією Олександрівною.

Володимир Єрещенко:

— Комсомольці нашого заводу теж, ставши на трудову вахту 14-ти ударних тижнів, завжди виконують зміни завдання на 1—2 години раніше. А потім робота за свого земляка героя-підпільника І. Захарченка. І коли ми вирушаємо в поїздки до міст-ге-

роїв, то там, біля обелісків Слави, доповідаємо про свої здобутки колишнім фронтівцям.

Павло Степанов:

— Для нас велика радість — відкрити нові сторінки подвигів воїнів, які визволяли наш край від ворога. І ось уже більше семи років ми ведемо пошук, вирушаючи в походи місцями боїв 8-го механізованого корпусу, в результаті пошуків зібрані матеріали, на основі яких ми пишемо книгу про подвиги наших визволителів, героїв-земляків. Найяскравіші сторінки — про О. Калужного, П. Козуба, А. Комара. Комсомольці кожної групи виготовили також альбому «Мої батьки і близькі в роки Великої Вітчизняної війни». Всі ці матеріали допомагають нам в організації роботи з військово-патріотичного виховання молоді.

Анатолій Єрмаков, слухаючи А. Ф. Худякову та І. Ф. Нестерова про їх пам'ятний день війни, думав, як відповісти ветеранам. І раптом: «А мій пам'ятний день?»

Так, він у нього був. І залишиться на все життя. Кріпильник шахти «Верболювська» Анатолій Єрмаков наприкінці березня разом з іншими трудівниками Кіровоградщини, які відзначилися в соціалістичному змаганні на честь знаменного свята, фотографувався біля легендарного стягу нашої Вітчизни — Прапора Перемоги. Комсомолец стояв там поряд з Героєм Радянського Союзу В. В. Верхоланцевим і був гордий, що здобув таке почесне право — своєю працею, своїм молодим життям. І ось його відповідь ветеранам:

— Серед усіх реліквій, які я маю і буду мати, ця фотографія — завжди найдорожча. Бо я бачив світло, яке тоді, в 45-му, осясало світ. Тепер нам з ним йти до високої мети. З пам'яттю про тих, хто засвітив зорю Перемоги.

М. ШЕВЧУК,
Г. ГОНЧАРЕНКО,
спецкори «Молодого комунара».

Зустрічі з угорським мистецтвом

Дні культури братнього народу, присвячені 30-річчю визволення Угорщини від фашизму, почалися у Києві.

Гостем трудящих столиці України став Будапештський драматичний театр «Віг», який вперше приїхав у нашу країну. Свої гастролі він відкриває чеховською п'єсою «Три сестри».

Унікальний агрегат

У Київському науково-дослідному Інституті будівельного виробництва Держбуду УРСР завершено проектування унікальної машини. Вона призначена для риття котлованів і закладання фундаментів. Агрегат зможе виконувати функції землекопа, опалубника, бетонника, маляра. Уже в цьому році машини з'являться на новобудовах республіки.

(РАТАУ).

На фото: справа — викладач С. П. СНІЦАР веде практичні заняття в металлообробній майстерні; вгорі — чемпіон області по машинному доїння корів серед школярів Раїса ЗАХАРОВА. Досягти цього успіху Раїс допомогли заняття в комбінаті, а також практична робота в базовому колективі «Шляхом Леніна», де, до речі, працює дояркою її мати. Тут школярі проходили практику у знатній доярці Героїні Соціалістичної Праці А. І. Качур.
Фото В. ЗЕМПОРІЯ.

Тут народжується професія

Гайворонський міжшкільний навчально-виробничий комбінат відомий далеко за межами нашої області. Тут на широкій політехнічній основі здійснюється трудове і виробниче навчання школярів, закладаються підвалини їхньої професійної орієнтації.

2044 учні з тринадцяти шкіл району навчаються в комбінаті. Як показує досвід попередніх років, біль-

шість з них в майбутньому обирають собі ті професії, які дав їм комбінат. А «вибір» професій тут дуже широкий: від механізатора широкого профілю до штурмана, від майстра машинного доїння корів до закрійниці.

Комбінат має солідну матеріально-технічну базу. Зараз ведуться роботи по його добудові, реконструкції та переобладнанню.

день планети • Молодь сьогодні • Твій ровесник за рубежем • Шалений світ

ЮНІСТЬ
ЕЛЛАДИ

Нещодавно ВЛКСМ вперше приймала у себе генерального секретаря Центральної ради Комуністичної молоді Греції Дімітріса Гондікаса, члена Центральної ради КМГ Васіліса Демурдзідіса і Нікоса Спифакіса.

АПН пропонує читачам бесіду свого кореспондента з керівниками грецької молоді.

Васіліс Демурдзідіс з п'ятнадцяти років бере участь в політичній боротьбі. В 1966 році він, студент, стає одним з керівників організації Демократична молодь Ламбракіса в Македонії і Фракії. Його арештувала одразу ж після військового перевороту в 1967 році грецька охорона — асфалія. Потім чотири роки концентраційних таборів — Ярос, Лерос, Кіфіра...

— Коли в грудні 1971 року я повернувся у рідні Салоніки, де живе моя сім'я, — згадує Васіліс, — один з товаришів зв'язав мене з місцевою організацією Комуністичної молоді Греції, яка діяла в підпіллі. Група була невеликою, але впливовою — це я розумів одразу. Щодня в місті з'являлись антифашистські плакати, ми розповсюджували листівки, свою нелегальну газету...

Працювати було важко. Арешти, обшуки не припинялись. В лютому 1974 року був арештований Васіліс. Тих, хто потрапив у в'язниці асфалії, по-звичайному допитували. Васіліс згадав, що якось, коли його дружини і дочці дозволили побачення з ним, він не міг простягнути руку, щоб взяти квітку, яку дитина просувала йому крізь залізні ґрати.

Після падіння в липні 1974 року диктатури військової хунти були амністовані політичні в'язні, ліквідовані концтабори. Тоді і вийшли на свободу керівники і активісти Комуністичної молоді Греції.

Багато змін сталося за ці місяці. Вперше за довгі роки легально діють Компартия і комсомол Греції. Зараз Комуністична молодь Греції — найбільш масова, сильна і авторитетна в країні молодіжна спілка. Нещодавно, наприклад, на виборах до студентських рад, які відбулися в університетах, КМГ одержала більшість голосів. Це сталося вперше в історії студентського руху Греції.

Молодіжний рух — активна сила. Нерідко на центральних вулицях, в

інститутах, біля американського посольства, парламента в Афінах, інших містах відбуваються мітинги, демонстрації робітничої і студентської молоді. Разом з прогресивною громадськістю країни молодь виступає за подальшу демократизацію, вимагає покарання осіб, винних у злочинах хунти, заборони діяльності неонацистських груп. Багато можна досягнути, об'єднавшись з силами молоді інших країн. В Афінах у квітні збереться Міжнародна конференція солідарності з Кіпром, з трибуни якої прозвучить і голос представників молодого покоління.

— Завдання комсомолу, — говорить генеральний секретар КМГ Дімітріс Гондікас, — об'єднати молодь на основі антиімперіалістичної боротьби. Ще в період диктатури з участю КМГ виникли Антидиктаторська студентська організація (зараз це — Загальностудентський профспілковий рух) і Демократична організація учнівської молоді, яка об'єднала школярів. Обидві спілки видають газету під назвою «Голос учня» тиражем у кілька десятків тисяч екземплярів. Після липневих подій 1974 року виникла необхідність охопити організаційно більш широкі кола юнаків і дівчат. Так виник Демократичний рух молоді. Комсомол Греції допоміг створити свої організації і учням профтехучилищ та шкіл робітничої молоді.

Особливого значення надаємо розвитку масового комсомольського руху серед робітничої молоді. Зараз вже половину КМГ складають вихідці з пролетарських шарів. Ми хочемо, щоб тисячі членів КМГ вступили у профспілки і змогли брати участь у створенні робітничих комітетів на підприємствах. Наш комсомол діє і на селі.

Після виходу з підпілля, ми астигли зробити немало. Попереду — нові справи. Боротьба продовжується.

Е. КАВЕЛІНА.

◆ Комсомол Греції: попереду нові справи.

◆ Нікарагуа: патріоти борються.

◆ „Солодке“ життя голови бюджетної комісії.

ЗА МАТЕРІАЛАМИ
ТАРС, АПН.

планета

ЗАЛІЗНІ КАСКИ В УНІВЕРСИТЕТАХ

Звірний страх ніколи не залишає нікарагуанського диктатора Сомосу. Час від часу він вводить у країні облоговий стан і влаштовує облави, прагнучи якомога більше людей відправити за ґрати. Щоб не потрапити у в'язницю, багато жителів ховаються. Невеличке містечко Матагальпа, на північ від столиці Манагуа, мов вимирає. Його населення залишило житла і сховалося у горах.

Найкрутіші військово-поліцейські операції проводяться в столиці. Часто вулицями Манагуа з гуркотом проносяться бронетранспортери і вантажні автомобілі з солдатами. Якоюсь підрозділом національної гвардії влаштували наліт на Національний автономний університет. Вигнавши з аудиторій студентів, солдати били їх прикладами, не жаліючи навіть дівчат, а потім кинули їх в машини. Точне число арештованих невідоме. Серед них — студентські керівники Фернандо Кальдера, Фане Серрера, Мільдзіана Херес та інші. Їх судитиме спеціальний військовий трибунал «за особливо небезпечні злочини проти безпеки держави». Арештованих допитують і катують.

За цим новим спалахом насильства криються глибокі соціально-економічні і політичні причини. Ще в 1936 році за допомогою американських багатіїв Сомоса-старший захопив владу в країні. З тих пір це

сім'яство використовує її як засіб особистого збагачення і нещадної експлуатації народу. В Нікарагуа, бідній і відсталій «кавовій республіці», сімейство Сомоса-кунається у розкошах, воно володіє найбільшими маєтками, авіатранспортними компаніями, текстильними фабриками, цементними заводами, будівельними фірмами, тваринницькими фермами, риболовним флотом, газетами, радіостанціями, місцевим представництвом автомобільної компанії «Мерседес-Бенц».

Навіть народну трагедію — землетрус, який зруйнував два роки тому столицю і позбавив тисячі людей житла — Сомоса перетворив у джерело збагачення. Він прикармавив грошову допомогу, яку надіслали потерпілим багаті країни і міжнародні організації. Роботи по відбудові Манагуа майже не ведуться, а програма відбудови — один з секретів, що охороняється найсуворіше.

Не дивно, що режим Сомоси оточений загальною недовірою. Боротьба проти нього посилюється з кожним роком. Комуністична партія, яка зараз знаходиться в глибокому підпіллі, виступає за об'єднання всіх антидиктаторських сил. В країні вже створена коаліція опозиційних партій. До її складу увійшли Незалежна ліберальна партія, Соціал-християнська партія, За-

гальна конфедерація праці, Центр робітників Нікарагуа, Рух національного врятування та інші організації. Опозиція знаходить підтримку у населенні. Члени її є навіть в національній гвардії, яка завжди служила опорою диктатора.

Не припиняє антидиктаторської боротьби і нікарагуанська молодь. В її авангарді — студенти національного університету, який завжди славився бойовими, революційними традиціями. Відчутного удару завдали партизани. Під повний рік під час прийому 8 сміливіців здійснили напад на будинок одного з міністрів. Захопивши десять високопоставлених чиновників і дипломатів, партизани висунули вимогу звільнити групи політ'язнів. Сомоса змушений був виконати її. В'язні літаком вилетіли за кордон. Вони розповіли світу про жорстокі катування патріотів у поліцейських застінках. Їх розповіді про злочини викликали гнів і обурення у всьому світі.

Щоб зміцнити своє становище, Сомоса ризичує нові жорстокі репресії, щоб одним ударом задушити своїх політичних противників. Марно! Мужній нікарагуанський народ не припинить боротьбу до тих пір, поки не доб'ється свободи і незалежності.

О. КОЗЛОВ.

„ФЕНСРВЕРК“ УЛЬБУРА МІЛЛСА

«...У мене виникла дурна звичка — пристрасився до спиртних напоїв, причому не як людина, яка щодня їх вживає, а як ті, хто страждає періодичними важкими запоями». Автор цього самокритичного визнання, зробленого в неврологічному відділенні американського військово-морського госпіталю в Бетесді, зветься Уїлбур Мілс, він член палати представників конгресу США з 36-річним стажем. Причому останні шістьнадцять років, з тих пір, як його обрали головою бюджетної комісії, вважався чи не наймогутнішою людиною в Капітолії.

Давно говорили, що «титан конгресу», як без іронії називали Мілса у вищих вашінгтонських сферах, частенько залишає свій кабінет на Капітолії, щоб

розважитися у «злачних місцях». Один з його таких походів закінчився величезним скандалом.

Можливо, колеги Мілса по конгресу переварили б без зайвого шуму цей інцидент. Врешті, голова бюджетної комісії не перший, хто захопився «солодким життям». Достатньо згадати Боббі Бейкера, секретаря сенатської фракції демократів, який у період розквіту «парламентської діяльності» заснував наприкінці Капітолія «Кворум клуб». Дівчак, який з'єднував кабінети цього пригону з залом засідань, сповідав батьків-законодавців, які проводили час в компанії дівчат не дуже суворой моралі, що конгресменам необхідно прибрати на голосування.

Майбутнє покаже, чи допоможе Мілсу перебування в госпіталі вилікуватися від алкоголізму.

О. БУТНИЦЬКИЙ.

ЯК БОРОТИСЯ
З ШУМОМ?

В Сінгапурі проводяться різні кампанії: за охорону чистоти навколишнього середовища і за безпеку руху, за економію води і проти вживання наркотиків, за перехід на метричну систему і за активну участь населення в попередженні злочинності. Нещодавно міністерство праці оголосило про наміри най-

ближчим часом розпочати кампанію по боротьбі з шумом на підприємствах. У зв'язку з розвитком національної промисловості останнім часом з'явилось багато підприємств, отже, різко збільшилась і кількість зайнятих на фабриках і заводах. Загроза шкідливого впливу виробничого шуму на здоров'я людей стала масовою. Організатори кампанії хочуть переконати хазяїв підприємств застосовувати заходи, щоб зменшити шум в цехах.

РЕКОРДНИЙ УЛОВ
МИТНИКІВ

Місцева газета «Нью пейпін» опублікувала цікаві дані про «уловів» сінгапурської митної служби, яка провела у минулому році серію великих операцій. В одній з них під кодовою назвою «Пайтай лаут» (Морський берег) ревізували 324 судна, 503 партії товарів,

19 великих контейнерів з вантажами. Митники знайшли на них близько трьох з половиною тисяч ящиків бренді вартістю близько мільйона доларів. Список конфіскованих у 1974 році контрабандних товарів включає, крім спиртних напоїв, нафтопродукти, сигарети, пукор, косметику, значну кількість наркотиків, зокрема, 163 кілограми опіуму.

Ю. САВЕНКОВ.

Сінгапур.

Наш конкурс „Подвиг“

4. ПАМ'ЯТЬ НЕ СІВІЄ

Вітри десятиліть пронесли над Краковим, вітри історії, оновлення і розвитку. Краків'яни з великою шанобою і теплою ставляться до героїв групи «Голос». О. Т. Шаповалову, як і його друзям-розвідникам, присвоєно звання почесних громадян Кракова. Заслуги Олексія Трохимовича уряд Польської Народної Республіки відзначив вісьмома орденами і медалями — рівно стільки, скільки в нього радянських бойових нагород за участь у боях під Бреслау (теперішнім Вроцлавом), Бухарестом і Віднем, Будапештом і Софією, Берліном і Прагою. Після війни колишній розвідник став комсоргом артилерійського полку, потім служив на Далекому Сході. Опісля повернувся в Кіровоград.

Про виграну битву з абвером, врятування Кракова, як про один з епізодів Вісло-Одерської операції, написано немало нарисів і документальних повістей, які, крім «Комсомольської правди» й «Известий», у різний час публікувались у всесоюзній газеті залізничників «Гудок», «Молоді України», «Кіровоградській правді», «Молодому комунар», в ленинградській молодіжній газеті «Смена» та інших періодичних виданнях у Радянському Союзі і в Польщі.

5. ОКРИЛЮЄ ПОДВИГ ВЕТЕРАНІВ

Сотні листів одержує щомісяця Олексій Трохимович. І, мабуть, цілком закономірно, що більшість із них — від школярів.

Члени рідні дружини Київської школи № 37, група учнів Черняхівського педучилища, Калінінградської області, юні слідопиці Юр'євської школи-інтернату Рамєнського району Московської області, учні Харківського міського профтехучилища № 5, Новоселівської школи Рівненської області, Коломийської середньої школи № 2 Івано-Франківської області та інші численні кореспонденти після перегляду телевізійного фільму «Майор «Вихор» бравдую засипали Олексія Трохимовича численними запитаннями: чи дійсно, як показано у фільмі, вся група при врятуванні Кракова загинула; потрапляли Ви в такі скрутні ситуації, про які розповідається в фільмі; якими шляхами Ви опинилися у Кракові, на окупованій гітлерівській території?

І кожен автор хоче знати про все це до найменших подробиць.

— Розповідайте про цю операцію, — говорять Олексій Трохимович, — дуже складна річ. Тим більше, що про неї вже багато відомо широкому загалу. Наведу лише один епізод.

Наш командир Євген Степанович Березняк, як і я, після приземлення потрапив у, здавалося б, безвідне становище. Він опинився на вселюдному сході, Ася Жукова загасила свій парашут на якомусь селянському подвір'ї. Зрештою, вони зібравшись разом і вирішили крізь шланг есесівської засідки податися на запасну явку — в село Рибну, розташоване за 120 кілометрів від місця висадки десанту. На шляху слідування Євгена Степановича раптом захопили жандарми. Але він виявив спритність і винахідливість — на Краківському ринку Тавдета зумів вислизнути з лабет ка-

У СЕРЦІ НАЗАВЖДИ

рателів. Решта — добре відоме численним читачам і телеглядачам. Додам тільки одне — за 156 днів нашої розвідувальної діяльності в глибокому ворожому тилу ми зуміли передати по радіо з району Краківського воєводства понад 170 радіодонесень. Виконуючи delicate завдання Батьківщини в Кракові і Бескидських горах, кожен з нас відчував силу бойового братерства радянських людей з польськими підпільниками, партизанами.

6. А ЛИСТИ ВСЕ ЙДУТЬ...

Автор одного з них — М. Ф. Прохоренко.

«Шевченків Олексій Трохимович, — пише він, — повість «Город не должен умереть...», вміщену в «Комсомольській правді», я і всі в моїй сім'ї прочитали з великим захопленням від початку до кінця. За кожним черговим номером у нас, в Ужечі (Брянська область), створювалися черги біля кіосків і поштових відділень — люди ждали скоріше довідатися про подальші діла нашої розвідувальної групи. І ось переді мною остання подана повість в номері від 9 грудня. Коли читав її закінчив, рядки, кожного з нас проймали слюзою. Я — партизан загону імені Котовського. Діяти ми в Брянських лісах. Багато було тоді пережито. Вся сім'я — дружина, діти перебували разом зі мною в вагоні. Всея трапилось, але те, що довелось пережити нам, — неймовірно. Напишіть, як себе почувате зараз, чи маєте зв'язки з польськими патріотами?»

Так, ці контакти з польськими друзями всі післявоєнні роки, незважаючи на неможливий плин часу, чимдалі міцні-

шають. Кожного разу після перебування в Кракові та інших містах цієї країни у Олексія Трохимовича полишаються найтепліші спомины. Пригадується, якось під час однієї зустрічі з краків'янами хтось із них сказав приблизно так:

«Радянські люди зробили нам два пам'ятних дарунки. Перший з них — не допустили нацистського зруйнування фашистами дракунської столиці Польщі. А другий — наш метазургійний комбінат Нова Гута. Ного проектували й будували з допомогою радянських спеціалістів і націсладного з Радянського Союзу технологічного устаткування. Ці два дарунки навіки зміцнили нашу непереможну дружбу й братерство».

Як про давні часи згадують тепер у Новій Гуті початок 50-х років, коли тільки-но планувалася цей краківський мікрорайон і передбачалося, що житимуть у ньому 70 тисяч чоловік. Сьогодні — тут понад 150 тисяч жителів. Поряд з кварталами, які вже забудовані, у північно-західній частині Нової Гуті незабаром з'являться нові вулиці. Так, на проєкті Чижин споруджується комплекс, у якому одержать квартири понад 35 тисяч сімей.

7. ПРАПОР БАТЬКІВ—СИНАМ НЕСТИ

Зрештою, ще один із сотень листів, одержаних Олексієм Трохимовичем за останні роки.

«Звертаюся до Вас від імені колективу Абаканської студії телебачення у зв'язку з публікуванням повісті «Город не должен умереть...». Наша студія — наймолодша в країні, працює на ній багато молоді. Тому колектив особливо рівно ставиться до героїки війни, героїки праці. Героїка праці — наші будні. Наші будні — молоді, яка споруджує Саяно-Шушенську ГЕС, яка проклала трасу Абакан — Тайшет, будівельники камвольо-суконного комбінату. Як бачите, тем багато і ними займаємося повсякчас, усіляко пропагуємо».

А ось тема виховання молоді на героїчних прикладах громадянської і Великої Вітчизняної війни рідше з'являється на наших голубих екранах. А вона потрібна: спадкоємність поколінь, право бути гідними батьків і дідів — наше завдання номер один. Підлітки, юнаки, дівчата, молоді Сибіру хочуть знати якомога більше про тих, хто завоював їм мирне життя, і бути гідними їх славетних подвигів.

Громадсько-політична і літературно-драматична редакція нашої студії ведуть цілий перелік про героїку війни для підліткового покоління. До Дня Перемоги в ефір піде серія таких передач. У першу чергу, працюємо над ілюструванням повісті «Город не должен умереть...». Після її показу в студії зберуться комсомольці і молоді Хакасії, поведуть розмову про подвиги, патріотизм і відпові-

дальність кожного покоління за долю миру, про те, як навчитися бути гідними групи «Голос» — тих, хто живий і тих, хто поліг за Вітчизну.

Пресимо Вас, по можливості, написати листа молоді Сибіру з розповіддю про Ваше життя, про ризиковану роботу в тилу ворога, про Ваші післявоєнні зустрічі на краківській землі. Якщо будете в наших краях — завжди раді зустріти Вас як жаданого гостя нашої студії. З повагою! Головні редактор Н. Чемерзюв».

На цей, як і на багато інших листів, О. Т. Шаповалов старався по можливості давати вичерпні відповіді.

Нині 600-річний Краків відіграв важливу роль у соціалістичному будівництві Народної Польщі. Місто урештою дивиться в майбутнє. Про це говорять хоча б той факт, що тут утворено комітет «Краків-2000», члени якого — науковці, проєктанти, економісти та інші фахівці розробляють генеральні плани перспективного розвитку міста.

На початку нинішнього року древній Краків вкотре одягнувся у святкове вбрання. Разом із сім'єю Олексія Трохимовича в цю пору знову відвідав місто. Всюди — на фронтах будинків, баштах майорили державні і червоні прапори. Численні транспаранти закликали жителів гідно відзначити славний ювілей — 19 січня виповнилось 30 років з дня визволення міста від фашистських окупантів. Тепер, у переддень ювілею Перемоги у Великій Вітчизняній війні чимдалі зростає потік людей, які прямують до пам'ятника загиблим радянським воїнам. Біля його підніжжя виростає гора барвистих квітів — ознака сердечної вдячності мужнім визволителям.

Знову читаємо й перечитуємо документи, передані в обласний державний архів О. Т. Шаповаловим. У кожному з них — глибоке почуття захоплення подвигами радянських людей в буремні роки Великої Вітчизняної війни, широкердний вдячність поколінням, представники якого у жорстокому двобої з підступним ворогом на фронтах і в глибокому фашистському тилу відстояли свободу й незалежність нашої країни, тверда впевненість у вірності й стійкості тих, хто приходить на зміну ветеранам великої битви за Вітчизну. Тож пам'ятайте героїв! Їх імена повинні жити у віках!

О. НАГОРНИЙ,
директор обласного державного архіву,
В. КРАМАРЕНКО,
член Спілки журналістів СРСР.

«ВІСПА. ПОКІНЧИТИ З НЕЮ НАЗАВЖДИ» — ПІД ТАКИМ ДЕВІЗОМ ПРОИШОВ 7 КВІТНЯ ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ЗДОРОВ'Я.

ПРОТИ НЕБЕЗПЕЧНОГО ВОРОГА

РАДЯНСЬКІ люди давно забули про таке тяжке вірусне захворювання, як натуральна, або, як її в народі називають, «чорна віспа». В Росії вона зустрічалась ще в XV столітті і щорічно забирала життя тисяч людей. Багато сліпко в результаті перенесеної недуги, на обличчя залишалися страшні рубці. Недарма народне прислів'я того часу говорило: «Любов і віспа мине небагато».

На території нашої області (в минулому Єлисаветградського повіту) до революції епідемії не припинялися. Ще в 1909 році в повіті вмирали понад 126 населених пунктів, де були хворі на віспу.

З перших днів існування Радянської влади в нашій країні почалася систематична робота по ліквідації цієї небезпечної інфекційної хвороби. Підписаний В. І. Ленінін у 1919 році декрет про обов'язкове щеплення відіграв вирішальну роль у зниженні, а потім і в повній ліквідації віспи. Після 1936 року в СРСР реєструвалися тільки поодинокі випадки захворювання, внаслідок завою інфекції з країн Азії та Африки.

Маючи великий досвід, Радянський Союз стає ініціатором боротьби з віспою в цілому світі. Програмою, прийнятою на XIX Всесвітній асамблеї охорони здоров'я в 1966 році передбачалося покінчити з натуральною віспою на всій земній кулі до кінця 1976 року. СРСР повсякденно сприяє цьому. У країні, де ще віспа спустошує великі території, посилаються спеціалісти, вакцина, лабораторне устаткування. Тільки в Індію з 1961 року безкоштовно передано більше мільярда доз вакцини, не рахуючи того, що кожного року в розпорядження Все-

світньої організації охорони здоров'я передається по 25 мільйонів її доз.

Завдяки допомозі радянських спеціалістів в ряді країн віспа ліквідована повністю. Зараз лише чотири країни реєструють її постійно. Це — Індія, Бангладеш, Пакистан, Ефіопія. Не дивлячись на серйозні заходи перестороги, за останні тринадцять років віспу виявляли вісім разів в Англії і ФРН, два рази в Бельгії, Польщі, Іспанії, Швеції, Швейцарії, Угорщині, Чехословаччині, Данії, Югославії, Японії Норвегії. Отож жодна країна не застрахована від небезпечного «експорту» цієї страшної до сьогоднішнього дня хвороби.

В Московському інституті вірусних препаратів функціонує лабораторія як з 1967 року є довідковим центром. Всесвітньої організації охорони здоров'я з віспи. Буквально за кілька годин працівники цієї лабораторії проводять аналіз матеріалу, що присилається в сумнівних випадках з усіх кінців планети і встановлюють точний діагноз. Так своєчасно виявляються випадки завою віспи в країні, які вже ліквідували цю інфекцію.

Для попередження завою віспи в СРСР на всіх міжнародних аеропортах, морських і річкових портах, залізницях і автостанціях здійснюються широкі санітарно-карантинні заходи. Актуальним залишається обов'язкове проведення щеплень.

Зброю проти віспи складають ще рано, хоч і приїде той день, коли з нею буде покінчено в усьому світі назавжди.

Т. ФЕДОРОВА,
головний лікар обласного Будинку санітарної освіти,
м. Кіровоград.

ЯК МИ ВЖЕ ПОВІДОМЛЯЛИ, У СВІТЛОВЕДСЬК У ЗАКІНЧИВСЯ ТУРНІР ЮНИХ ФУТБОЛІСТІВ НА ПРИЗ ПІДПІЛЬНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «СПАРТАК». ПЕРЕМОЖЦЯМИ СТАЛИ СПОРТСМЕНІ ОЧАКОВА.

Фото А. ШАМАЛІ.
м. Світловодськ.

ДОМАШНЯ ПРОПІСКА ПРИЗІВ

В Москві закінчився II Міжнародний турнір з спортивного гімнастики на приз газети «Московськ».

До п'ятого віду програми лідував японець Сігору Касамачу, але на самому фініші багатоборства його випередив В. Клименко.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В номері газети за 1 квітня з вини чергового по винуску та коректорів вкрався друкарська помилка. На другій сторінці в матеріалі «Твої університети» у другій колонці тексту кінцеве друге абзацу зміну слід читати: «...активізація наших зусиль для поширення в світі правди про соціалізм, боротьба проти всіх видів ворожої соціалістичної ідеології». На виниклих накладено стягнення.

АНАТОЛІЙ КАРПОВ—ЧЕМПІОН СВІТУ

Президент Міжнародної шахової федерації (ФІДЕ) Макс Ейве проголосив радянського гросмейстера Анатолія Карпова новим чемпіоном світу.

Як заявив М. Ейве, він вважає, що Р. Фішер не готовий захищати звання чемпіона світу в матчі з претендентом — гросмейстером Анатолієм Карповим відповідно до регламенту проведення матчу на першості світу 1975 року.

Дванадцятий чемпіон світу з шахів Анатолій Євгенович Карпов — студент четвертого курсу економічного факультету Ленінградського державного університету, член Центрального Комітету Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

Американський гросмейстер Ігнорував правила і рішення ФІДЕ і не підтвердив до встановленого строку згоду грати матч і взагалі не визнавав потрібне дати будь-яку відповідь, відмовившись захистити своє звання в чемпіонському поєдинку. Той факт, що з пересія 1972 року Фішер не виступав у змаганнях і не провів жодної турнірної або матчової партії, змушує спортивну громадськість зробити висновок, що він просто не готовий до боротьби і всі його дії були спрямовані на зрив змагання, якого з інтересом чекали любители шахів в усьому світі. Така поведінка не гідна володаря найвищого шахового титулу.

Проголошення Карпова новим чемпіоном світу — законний результат його видатних спортивних досягнень, за які він ділив — у 1973—1974 роках — був названий кращим шахістом світу і нагороджений призом «Золотий Оскар».

Мільйони радянських любителів шахів наляко поздоровляють Анатолія Карпова і бажають чемпіоні світу нових великих успіхів.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.